

عنوان مقاله:

بازشناسی مفهوم و مبنای حق بر محیط‌زیست و تاثیر آن بر مدیریت و برنامه‌ریزی توسعه پایدار مقاصد گردشگری در استان خوزستان

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره 12، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی اصغر فرهادی - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران

سعید عطازاده - استادیار، عضو هیات علمی پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعی ناجا، تهران، ایران (نویسنده مسوول).

محمود قیوم زاده - استاد و هیات علمی گروه حقوق کیفری و جرم‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران

خلاصه مقاله:

حامیان حقوق بشر، حق بر محیط‌زیست سالم را به عنوان یک حق مستقل بشری برای داشتن محیط‌زیست با کیفیت به رسمیت می‌شناسند. حق بر محیط‌زیست هم منعکس کننده ارزش‌های متعالی و پایه‌ای همانند حق بر حیات، حق بر سلامتی، حق بر زندگی با استاندارد است و هم با پیش نیازهای مدیریت و برنامه‌ریزی توسعه پایدار مقاصد گردشگری ارتباط تنگاتنگ و ارگانیک دارد. حق بر محیط‌زیست سالم و بهداشتی یکی از لوازم تحقق کامل توسعه پایدار مقاصد گردشگری است؛ بنابراین توسعه پایدار مقاصد گردشگری و برقراری امکان بقای نسل‌های فعلی و تمهید حیات برای نسل‌های آتی، مستلزم آن است که محیط‌زیست کنونی از وضع ناگوار ناشی از تخریب و آلودگی‌های روزافزون رهایی و بهبود یابد. هدف این مقاله بازشناسی مفهوم و مبنای حق بر محیط‌زیست و تاثیر آن بر مدیریت و برنامه‌ریزی توسعه پایدار مقاصد گردشگری است. سوال اصلی مقاله این است که آموزش و اشاعه و حفاظت از حق بر محیط‌زیست چه تاثیری بر مدیریت و برنامه‌ریزی توسعه پایدار مقاصد گردشگری در استان خوزستان دارد؟ روش انجام این مقاله توصیفی تحلیلی است. روش گردآوری اطلاعات نیز کتابخانه ای است. نتایج مقاله نشان می‌دهد که آموزش و مراقبت از حق بر محیط‌زیست مقدمه و پیش نیاز اصلی توسعه پایدار مقاصد گردشگری است و این مساله در استان خوزستان با توجه به شرایط طبیعی و بحران‌های محیط‌زیستی محیط پیرامونی نیازمند برنامه ریزی و مدیریت علمی است.

کلمات کلیدی:

حق بر محیط‌زیست، مقاصد گردشگری، توسعه پایدار، استان خوزستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165125>

